

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 15. De usu divitiarum

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

pecuniis, quibus omnia obediunt, facile consequimur quicquid appetimus, amor divitiarum hac estimatione ardentissimus est, & ad omne scelus impellit, dummodo quocumque modo arcam nummis impleamus. Sicut pueri cum testis ludunt, summa attentione ludo incumbunt, testas vero negligunt: ita nos debemus vita curam habere, ad quam opes necessariæ sunt, ipsas vero negligere & ab his affectum avellere: nam si mens illis adhæreat, terræ affigitur, & deprimitur, & in vilissimam servitutem redigitur. Sicut etiam pueri, cum nuces projiciuntur, eas avidè rapiunt, & pro iis colligendis secum decertant; viri autem eas spernunt: eodem modo vir justus, & timens Deum, si aurum, argentum, dignitates distribuuntur, Viderint, inquit, pueri, mihi hæc omnia nuces sunt. Si alio projiciente in sinum meum nux incidit, forsitan accipiam, & fractam comedam: at nunquam me inclinabo, nec alium evertam, ut tollam, quia nux ranti non est. Nec tanti sunt omnia exteriora, quæ in bonis non esse habenda fides docet. Filius Dei factus homo divitias habere noluit, ut à nobis contemnendas esse ostenderet. Ideò filii hujus sæculi qui spernere eas nolunt, Christum spernunt: filii autem Dei illic opes reponunt, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, & ubi fures non effodiunt, nec furantur. In hoc mundo satis est dives, qui pane non indiget.

§. XV. *De usu divitiarum.*

Quis sit proprius, & legitimus divitiarum usus, pauci considerant: subsidia enim sunt humanæ vitæ, quas vir probus sine alicuius injuria congregat, sine affectu possidet, sine anxietate conservat, sine molestia erogat, & in usus necessarios honestè expendit. Cujusque autem necessitas ex proprii status conditione estimationanda est. Cum enim aliqui superiores sint, alii inferiores; quidam nobiles, alii ignobiles: hinc sanè fit, ut in gradu sublimiori constitutis plures opes sint necessariæ, ut ho-

norificant ministerium suum; aliis verò pauciores sufficiant. Omnes autem bonorum suorum administratores sunt, quibus intra metam christianæ modestiæ tanquam fideles dispensatores pro se uti, & quæ supersunt egentibus largiri debent. Rerum nostrarum verus dominus est Deus, nos œconomi sumus, qua consideratione etiam in affluentia divitiarum voluntariam paupertatem exemplo Sanctorum observare valemus, illud præstantes quod scriptum est, *Divitiæ si affluant, nolite cor apponere.* *Psal. 61. 11.* Natura aurum abdidit in visceribus montium, & in profundis atque inaccessis fodinis: & ideo avari qui aurum quærunt & diligunt nusquam ad cœlum oculos elevant, sed ad terram proni sunt, in qua latet aurum, nec unquam ab illa emergunt. Sapiens verò rerum omnium interitum brevi futurum, mente & spiritu præveniens, à rebus infimis avulsum cor cœlestibus applicat, ubi veræ sunt, & in æternum duraturæ divitiæ; illichonorari desiderans, ubi nemo indignus honoratur: ibi regnare optans, ubi adepto regno nihil timetur. Omnia quæ in terris possidet, immolat Deo, paratus his carere, si Deus voluerit. Porrò cor nostrum alienum esse à divitiis facile his indicis cognoscemus: si firmiter credamus eas omnis esse, earumque pondus sentiamus: si fastidio nobis sint, atque illis carere sine dolore possimus: si de illarum possessione non gloriemur: si persuasum nobis sit pretiosam supellectilem, magnificas ædes, & reliqua ejusdem generis, propter quæ opes comparantur, nihil aliud esse quam trophæa humanæ vanitatis, & salutis impedimenta. Nihil turbare nos poterit, si liberi fuerimus ab omni opum affectu. Securus est qui nihil potest amittere. Quemadmodum præstabilius est in angusto cubili bene valere, quam in amplio thalamo ægrotare: sic præstat in paupertate tranquille vivere, quam in multis opibus mœstum esse. Animus suâ sorte contentus beatus est.

Q ij